

Efter lovforslaget er det alene forsættlig forstyrrelse, der er strafbelagt. Dette er i overensstemmelse med direktivet. En forstyrrelse vil være forsættlig, hvis der er handlet med hensigt til at forstyrre, eller hvis en forstyrrende aktivitet gennemføres med viden eller formodning om, at arten findes i området, eller hvor aktiviteten fortsættes efter at det viser sig, at arten bliver forstyrret. Strafbarhed forudsætter dog herudover, som nævnt ovenfor, at den har negativ virkning for arten eller bestanden.

§ 29 a, stk. 2.

Bestemmelsen gennemfører habitatdirektivets artikel 12, stk.1, litra d). Den indeholder forbud mod at beskadige og ødelægge yngle- eller rasteområder for de særligt beskyttede arter i Danmark, som er optaget i habitatdirektivets bilag IV, litra a, jf. habitatdirektivets artikel 12, stk.1, litra d. De beskyttede arter fremgår af lovforslagets bilag 1 (bilag 3 til loven). For de omfattede pattedyr foreslås indføjet en tilsvarende bestemmelse i jagt- og vildtforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 3.

Forbuddet omfatter enhver beskadigelse eller ødelæggelse, jf. EF-domstolens praksis i sag C-98/03 Kommissionen mod Tyskland, sag C-6/04 Kommissionen mod Storbritannien og sag C-183/05 Kommissionen mod Irland.

En stor del af yngle- eller rasteområderne er i forvejen beskyttet efter gældende regler mod at blive ødelagt eller beskadiget. Forbuddet supplerer de gældende regler ved at forbyde ødelæggelse og beskadigelse af yngle- eller rasteområder, som ikke i forvejen er beskyttede. Forbuddet har således kun selvstændig betydning for yngle- eller rasteområder som kan berøres af aktiviteter, der ikke i forvejen kræver tilladelse efter regler, der varetager naturhensyn, eller som i øvrigt ikke skal forelægges myndighederne, inden de kan iværksættes. Det gælder f.eks. yngle- eller rasteområder for de beskyttede arter i løvskov, visse vandhuller og råstofgrave.

De beskyttede arter er generelt knyttet til løvskov og natur- og halvkulturrealer i det åbne land, herunder læhegn, lunde, diger, søer og vandhuller; overdrev, ferske enge, moser og strandenge og deres nærmeste omgivelser, især hvis der er tale om ekstensivt anvendte landbrugsarealer (bræmmer o.lign.). Intensivt dyrkede landbrugsarealer rummer således som hovedregel ikke yngle- eller rasteområder for beskyttede arter, og almindelige landbrugsmæssige aktiviteter på disse arealer vil normalt kunne fortsætte som hidtil.

Forbuddet gælder ikke hele artens levested, men alene yngle- eller rasteområder. Fourageringsområder og vandringsveje, der ikke samtidig er yngle- eller rasteområder, er således ikke omfattet af forbuddet.

Yngleområder er områder som er nødvendige for:

- Parring eller kurtisering
- Redebygning, hulebygning, fødsel eller æglægning
- Opvækst af yngel og unger

Definitionen dækker også områder i nærheden, når afkommet er afhængigt af disse arealer. Yngleområder som benyttes løbende hvert år eller med års mellemrum skal beskyttes, selv når de ikke aktuelt benyttes af de relevante arter.

For padder er det eksempelvis yngle vandhuller, for odderen den hule, hvor ungerne fødes, og for billen eremit det træ, hvor arten lever. Yngle- eller rasteområdet vil i de fleste tilfælde omfatte mere end blot lige den plet, hvor ynglen forekommer. F.eks. må de buske, der skjuler indgangen til odderens hule, eller randzonen til vandhullet, hvor de nyforvandlede frøer kravler op, inden de spredes i terrænet, betragtes som en integreret del af yngleområdet. Som udgangspunkt bør yngleområder anskues ud fra en bredere, populationsøkologisk betragtning, så yngleområdet omfatter hhv. et netværk af vandhuller for padder, de dele af et vandløbssystem, som odderen udnytter i yngletiden samt den gamle løvskov, hvor der findes eremitter.

Rasteområder defineres som områder, som er vigtige for at sikre overlevelsen af enkelte dyr eller bestande, når de er i hvile.

Rasteområder er således områder, hvor arten i eller udenfor yngletiden:

- opholder sig for at hvile, sove eller overvintre (dvale)
- opholder sig i skjul i større koncentrationer (flokke)
- opholder sig for f.eks. at opfylde vigtige livsfunktioner (f.eks. solbadning el.lign.)

Rasteområder, som benyttes løbende hvert år eller med års mellemrum, skal beskyttes, selv når de ikke aktuelt benyttes af de relevante arter.

Eksempler på rasteområder kan være træer med hulheder eller kalkminer for flagermus, områder med vinterhi for hasselmus, solvente skrænter, hvor markfirbenene opholder sig, eller vandhuller, hvor paddeyngel vokser op. Visse arter, f.eks. flere paddearter, spreder sig ud over dyrkede arealer fra yngle- eller rasteområder og kan således forekomme på dyrkede arealer, uden at disse kan betegnes som rasteområder, omfattet af forbuddet. Også rasteområderne kan som regel defineres ud fra en bredere økologisk betragtning og kan således omfatte et netværk af lokali-